

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۰۵ نومبر ۲۰۱۶

آغاز یک دوره جدید در ترکیه!

(بخش ششم)

پولیس ترکیه در یک هجوم شبانه، رهبران حزب دموکراتیک خلق‌ها را، دستگیر کردند. در میان دستگیرشدگان، نمایندگان کرد پارلمان ترکیه نیز وجود دارند. انفجاری در دیاربکر نیز یک کشته و شماری زخمی برجای گذاشت. بدین ترتیب، دولت ترکیه و رئیس‌جمهورشان رجب طیب اردو خان که سال گذشته عشقش به هیتلر و حکومت پنجه آهنین و خونین و وحشی هیتلری را به‌زبان آورده بود. اکنون به‌طور عنان گسیخته و بدون اهمیت دادن به قوانین داخلی و بین‌المللی در حال مستقر کردن چنین حکومتی است تا رئیس‌جمهور حرف اول و آخر را بزند؛ و پارلمان و احزاب و دولت در حاشیه و به‌عنوان ابزاری در دست رئیس‌جمهور قدر قدرت و مستبد و مطلق قرار بگیرند.



فیگن یوکسکداغ و صلاح‌الدین دمیرتاش رهبران بازداشت‌شده حزب دموکراتیک خلق‌های ترکیه

دولت ترکیه و رجب طیب اردو خان رئیس‌جمهوری این کشور، در حالی که در داخل کشور، هر روزه مخالفان خود را قلع و قمع می‌کنند و روزنامه‌ها را می‌بندند در عین حال، سعی می‌کنند افکار عمومی جامعه ترکیه و منطقه و جهان از این سرکوب‌های داخلی‌شان را به‌مسائل خارجی همچون درگیری لفظی شدید با دولت عراق، حمله به‌روژوا، لشکرکشی

به‌سوریه، انتشار نقشه اواخر امپراتوری عثمانی و... گره زده، جامعه ترکیه را در معرض انواع و اقسام آسیب‌های اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، بمب‌گذاری و غیره قرار داده‌اند.

اردوخان که پس از اعلام نتایج انتخابات نخست پارلمانی سال ۲۰۱۵ و برای اولین بار ورود حزب دموکراتیک خلق‌ها با هشتاد نماینده به‌مجلس، یعنی یک حزب مخالف دولت و رقیب جدی حزب حاکم، و ناتوانی و تن ندادن حزب عدالت و توسعه اسلامی به‌تشکیل دولت ائتلافی با احزاب پارلمانی دیگر، سرانجام با حمله به‌مردم کرد و پ.ک.ک، حمله به‌حزب دموکراتیک خلق‌ها، سلسله بمب‌گذاری‌هایی که احتمال داده می‌شود زیر نظر پولیس مخفی و دستگاه‌های امنیتی وابسته به‌کاخ ریاست جمهوری، در شهرهای سوروج و دیاربکر و آنکارا، انتخابات دوم برگزار شد که این‌بار نیز حزب دموکراتیک خلق‌ها با ۵۹ نماینده وارد پارلمان شد و حزب عدالت و توسعه هم حزب تک‌حزبی خود را مانند ۱۳ سال سابق تشکیل داد. اما کابوس اردوخان در تغییر قانون اساسی و انتقال قدرت مطلق به‌رئیس جمهوری، تمام نشد.

علاوه برای این‌ها، دولت و خانواده اردوخان در پول‌شویی برای حکومت اسلامی ایران و داستان رضا ضراب و بابک زنجانی؛ که هم‌اکنون در امریکا زندانی است؛ همکاری‌شان با داعش و خرید و فروش نفت آن و اجازه ورود و خروج از ترکیه برای تروریست‌های داعش و کمک به‌آن‌ها؛ جنگ و تروریسم دولتی علیه مردم کرد و پ.ک.ک، علیه علوی‌ها، ارمنی‌ها، روژاوا، جنگ‌افروزی در منطقه، جنگ آشکار علیه رسانه‌های منتقد و مخالف و دستگیری روزنامه‌نگاران، کودتای ساختگی و تحت کنترل و به‌بهانه آن اخراج و دستگیری بیش از ۱۲۰ هزار نفر نظامی، دادستان، پولیس، معلم، استاد دانشگاه، نویسنده، روزنامه‌نگاران و...، اکنون نیز دستگیری رهبران حزب دموکراتیک خلق‌ها است.

شامگاه پنج‌شنبه و سحرگاه جمعه ۳ و ۴ نوامبر ۲۰۱۶-۱۳ و ۱۴ آبان [عقرب] ۱۳۹۵، صلاح‌الدین دمیرتاش، فیگن یوکسکداغ و شماری دیگر از رهبران «حزب دموکراتیک خلق‌ها HDP» که حزب مدافع حقوق همه اقلیت‌ها در ترکیه به‌ویژه مردم کرد است در یورش شبانه پولیس به‌خانه‌هایشان بازداشت شدند. در میان دستگیرشدگان نمایندگان کرد پارلمان ترکیه نیز وجود دارند.

این دستگیری‌ها در قالب عملیات «ضدترور» پولیس ترکیه و در چندین شهر این کشور انجام شده است. همچنین دفتر حزب دموکراتیک خلق‌ها در آنکارا توسط پولیس تفتیش شده است. این در حالی‌ست که دولت و پولیس مخفی و دستگاه ریاست جمهوری ترکیه، همگی متهم به‌همکاری با گروه تروریستی و تبهکار داعش و بمب‌گذاری‌ها در داخل این کشور هستند.

حزب دموکراتیک خلق‌ها با ۵۹ کرسی در پارلمان ترکیه، بزرگترین نمایندگی سیاسی مخالف دولت حاکم است. صلاح‌الدین دمیرتاش، رهبر مشترک حزب HDP در منزلش در دیاربکر واقع در جنوب شرقی ترکیه دستگیر شده است. او کوتاه زمانی پیش از دستگیری در صفحه توئیترش نوشته که مأموران پولیس جلوی خانه او هستند و حکم جلبش را دارند.

هفته گذشته دادگاهی در ترکیه حکم ممنوعیت سفر دیگر رهبر مشترک حزب HDP فیگن یوکسکداغ را صادر کرده بود. او نیز در یورش شبانه پولیس در منزلش در آنکارا بازداشت شده است. هردوی این رهبران حزب برای اولین بار است که دستگیر می‌شوند.

شبکه تلویزیونی NTV در ترکیه بیانیه وزارت کشور این کشور را پخش کرده که بر اساس آن علاوه بر این دو رهبر حزب دموکراتیک خلق‌ها، ۹ تن دیگر از اعضای کادر رهبری این حزب نیز بازداشت شده‌اند.

۲۰۱۶، به‌روی دکه‌ها رفت. زیر تیتیر این مطلب آمده: «حمله‌ای دیگر علیه آزادی مطبوعات». واژه ترکی که برای «حمله» استفاده شده معنای کودتا هم می‌دهد.

در متن این سرمقاله، نوشته شده که روز دوشنبه با دستگیری ۱۳۱۳ روزنامه‌نگار، نویسنده، منتقد و چند همکار دیگر این روزنامه تلاش برای ارباب روزنامه‌نگاران در ترکیه گسترش یافت. این روزنامه تأکید کرده که «جمهوریت» از مبارزه دست نمی‌کشد و راهش را ادامه خواهد داد.

بامداد دوشنبه ۳۱ اکتبر ۲۰۱۶-۱۰ آبان ۱۳۹۵، مراد صابونجو، سردبیر روزنامه «جمهوریت»، آکین آتالای، عضو هیات مدیره و گورای اوز، یکی از نویسندگان نشریه، به‌همراه تعداد دیگری از کارکنان جمهوریت بازداشت شدند. دادستانی ترکیه روزنامه جمهوریت را متهم کرده که از «حزب کارگران کردستان ترکیه» (پ.ک.ک) و نیز جنبش فتح‌الله گولن، واعظ منتقد حمایت می‌کند. پ.ک.ک و جنبش گولن هر دو در ترکیه ممنوع هستند اما یک مذهبی و دیگر سویالیست است و هیچ ربطی به‌همدیگر ندارند.

تحریریه جمهوریت، این اتهام‌ها را رد کرده و دستگیری اعضایش را «غیرقابل قبول و غیر قانونی» دانسته است. پس از این دستگیری‌ها خوانندگان روزنامه جمهوریت مقابل دفتر این روزنامه در استانبول تجمع کرده و علیه سانسور و سرکوب شعار دادند.

در خارج از ترکیه نیز اقدام دولت رجب طیب اردوخان، رئیس جمهوری این کشور، در محدود کردن آزادی بیان و مطبوعات مورد اعتراض و انتقاد قرار گرفته است.

جان دوندار، سردبیر پیشین «جمهوریت» و اردم گول، مدیر دفتر آنکارای این روزنامه نیز به‌اتهام افشای اسناد دولتی (ارسال سلاح به‌سوریه) در ماه نوامبر گذشته بازداشت و سپس در دادگاه به‌ترتیب به پنج سال و ۱۰ ماه و پنج سال زندان محکوم شده بودند.

علیه این دو روزنامه‌نگار یک پرونده دیگر به اتهام حمایت از سازمان‌های تروریستی در جریان است که دادگاه بعدی آن برای روز ۱۶ نوامبر تعیین شده است.

«جمهوریت»، نشریه‌ای سکولار و منتقد دولت در ترکیه محسوب می‌شود. این نشریه در ماه سپتامبر در کنار گروه کلامسفیدهای سوریه برنده جایزه نوبل آلترناتیو شد. کمیته نوبل گفت این جایزه را به دلیل تلاش‌های این رسانه در زمینه روزنامه‌نگاری تحقیقی به‌آن اهدا می‌کند. به‌گفته اعضای این کمیته، «روزنامه جمهوریت بدون توجه به‌فشار، سانسور، بازداشت و تهدیدهای جانی راه خود را برای آزادی بیان و مطبوعات پیش می‌برد».

یک جنایت بزرگ و هولناک و تبه‌کارانه دیگر دولت و ارتش ترکیه، اعدام صحرائی گریلاهای حزب کارگران کردستان است. به‌گزارش آژانس خبررسانی کردپا، یک صفحه فیس‌بوکی متعلق به‌هوادران ارتش ترکیه فیلمی را منتشر کرده که در آن چند سرباز ترک با سلاح‌هایشان دو دختر گریلا را هدف گلوله قرار می‌دهند.

گریلاها از اعضای حزب کارگران کردستان هستند که در دست ارتش ترکیه اسیر بودند و آن‌ها را در مناطق کردستانی اعدام می‌کنند.



آژانس کردپا: اعدام صحرایی دو گریلا که در دست ارتش ترکیه اسیر بودند

رسانه‌های نزدیک به پ.ک.ک هم‌زمان با انتشار تصاویر این دو دختر جوان، عنوان کردند که احتمالاً حادثه مربوط به ماه گذشته و در منطقه حکاری باشد که ۳ گریلا به اسارت ارتش ترکیه درآمده‌اند.

کاربران شبکه‌های اجتماعی ضمن محکومیت اقدام ارتش ترکیه، این کشور را به تحقیر و قتل گریلاهای کرد متهم کردند.

ارتش ترکیه نیز از آذر ۱۳۹۴، عملیات گسترده‌ای را در مناطق کردنشین جنوب و جنوب شرق این کشور آغاز و هدف از آن را



برخورد با گریلاهای حزب کارگران کردستان اعلام کرد.



بیشتر نیز کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل با انتقاد شدید از مقام‌های ترکیه اظهار داشته بود که این کشور با قتل‌های فراقانونی شهروندان و ویران کردن شهرهای کردنشین به صورت جدی قوانین بین‌المللی و حقوق بشر را نقض کرده است.

حزب کارگران کردستان در سال ۱۳۵۶ توسط عبدالله اوجالان تأسیس و از آن‌زمان برای احقاق حقوق مردم کرد و منطقه در ترکیه مبارزه می‌کند.

پ.ک.ک یک حزب با افکار «چپ» و «سوسیالیست» است که از آن‌زمان تبدیل به جنبش اجتماعی در ترکیه و منطقه گردیده و از قدرت و توانایی و ظرفیت‌های سیاسی و نظامی برخوردار است.

این اقدامات دولت ترکیه و رئیس‌جمهورش به‌حدی شنیع و چندش‌آور است حتی همکاران آن نیز سرکوب آزادی بیان در ترکیه را محکوم کرده‌اند.

دولت امریکا، اقدام دولت ترکیه را به‌شدت مورد انتقاد قرار داده و از هم‌پیمانانش خواسته تا به آزادی بیان احترام بگذارد. جان کربی، سخنگوی وزارت خارجه امریکا گفته است: «ما عمیقاً نگران روند رو به‌رشد فشار بر رسانه‌های منتقد در ترکیه هستیم.» او از ترکیه خواسته به‌قانونمندی و حقوق اساسی انسان‌ها پایبند باشد.

رئیس کمیته روابط خارجی بوندستاگ، پارلمان فدرال آلمان، نیز اردوخان را به دلیل «پیشبرد سیستماتیک سیاست رویارویی با هرگونه انتقاد» مورد نقد قرار داده است. این عضو حزب دموکرات مسیحی آلمان تصریح کرده که این اقدامات ترکیه را هرچه بیشتر از اروپا دور می‌کند.

چم اوزدمیر، رهبر حزب سبزهای آلمان، نیز پارلمان این کشور را به دلیل «واکنشی توأم با تردید» نسبت به دستگیری‌ها در ترکیه سرزنش کرده است.

همزمان سازمان دیده‌بان حقوق بشر اتهام دادستانی ترکیه علیه روزنامه جمهوریّت را «مضحک» خوانده است. در بیانیه این سازمان آمده که حمله به یکی از آخرین نشریات منتقد در ترکیه نشان می‌دهد که وضعیت اضطراری تا کجا پیش رفته است.

دیده‌بان حقوق بشر، همچنین بسته شدن ۱۵ رسانه کردی بر اساس قانون وضعیت اضطراری در ترکیه و نیز دستگیری دو شهردار کرد دیاربکر را به شدت مورد انتقاد قرار داده است.

از سوی دیگر، در عملیات «آزادسازی موصل» که از دوشنبه ۱۷ اکتبر آغاز شده است ائتلاف ضد داعش به رهبری آمریکا، واحدهای ویژه ارتش عراق که متشکل از نیروهای شیعه و سنی منطقه است و نیروهای پیشمرگه کرد شرکت دارند.

ارتش عراق از سمت جنوب، نیروهای پیشمرگه کرد از جبهه شرقی و شمالی و شبه‌نظامیان شیعه از غرب در حال پیشروی به سمت موصل هستند.

هادی امیری، فرمانده سپاه بدر، اصلی‌ترین شاخه نظامی حشد الشعبی گفت که این عملیات «طولانی و نفس‌گیر» خواهد بود. سپاه بدر هم‌اکنون به روستای عین ناصر در غرب رود فرات رسیده است.

امیری با بیان این که از آغاز عملیات حشد الشعبی، داعش چند عملیات انتحاری و انفجار برای «کاستن از سرعت پیشروی» سپاه بدر انجام داده، اضافه کرد: «نبرد موصل، پیک نیک خواهد بود. زمان لازم دارد، دقت لازم دارد، یک نفس عمیق لازم دارد».

فرمانده سپاه بدر گفت که حشد الشعبی خود را برای عملیاتی طولانی که «حتی ماه‌ها به طول انجامد» آماده کرده است.



سپاه بدر

اما انتشار اخباری درباره خروج نیروهای داعش از موصل و فرار آنها به سمت سوریه از این مسیر، نیروهای متحد در عملیات موصل را برای باز نگهداشتن جاده‌های این مسیر دچار تردید کرده است. داعش برای گذر از این مسیر از غیرنظامیان موصل که در حال خروج از شهر هستند به‌عنوان سپر انسانی استفاده می‌کند. دفتر حقوق بشر سازمان ملل اعلام کرده است که گروه تروریستی داعش برای دفاع از موصل ۵۵۰ خانوار از روستاهای حومه موصل را گرد آورده و از آنها به عنوان یک «سپر انسانی» برای دفاع از شهر استفاده می‌کند. این اولین بار از آغاز عملیات موصل است که حشد الشعبی به‌صورت علنی حضور خود را در این عملیات اعلام می‌کند. پیش‌تر ارتش عراق اعلام کرده بود که در واحدهای نظامی ویژه‌ای که برای این عملیات تشکیل داده است شبه‌نظامیان شیعه و سنی حضور دارند. پیش‌تر حشد الشعبی با حمایت حکومت اسلامی ایران و سپاه قدس آن به فرماندهی قاسم سلیمانی، در چندین عملیات برای بازپس‌گیری مناطق تحت تصرف داعش، ارتش عراق را همراهی کرده است. ترکیه و عربستان سعودی بارها مخالفت خود را با حضور حشد الشعبی در این عملیات اعلام کرده‌اند. ترکیه اعلام کرده است که چنانچه حمله‌ای به سمت تل عفر صورت بگیرد با آن مقابله خواهد کرد. اکثریت جمعیت این شهر ترکمن هستند.



فرماندهان سپاه بدر و ارتش عراق

رئیس‌جمهوری ترکیه گفته است اگر شبه‌نظامیان شیعه، به آنچه او «حملات تروریستی» در شهر تل عفر توصیف کرده، دست بزنند، کشورش واکنش نشان خواهد داد و به همین دلیل نیز «نیروهای بیشتری در سیلویی مستقر می‌کند». اردوخان شماری از سربازان یا جزئیاتی از این «تقویت قواء» ارائه نکرده است. سیلویی در استان شرناق، جنوب غربی شرقی ترکیه، در مرز با عراق قرار دارد و ساکنان آن را عمدتاً شهروندان کرد تشکیل می‌دهند. تل عفر در استان نینوی عراق، در شمال غربی آن کشور است و شمار قابل توجهی از ساکنان آن را شهروندان سنی و شیعه ترکمن تشکیل می‌دهند.

ترکیه از زمان آغاز عملیات موصل گفته است از «سنی‌ها» و «ترکمن‌های» عراق در برابر شبه‌نظامیان شیعه «حمایت می‌کند».

آنکارا در عین حال دست به اعزام نیروی نظامی به شمال عراق زده است؛ اقدامی که با واکنش و انتقاد شدید بغداد روبه‌رو شده، اما ترکیه گفته آن‌ها در این منطقه باقی می‌مانند.

امریکا می‌گوید حضور نظامی کشورهای دیگر در عراق باید به‌خواست دولت بغداد و با حفظ و احترام به تمامیت ارضی عراق انجام شود. اما رئیس‌جمهوری ترکیه گفته کشورش با عراق مرز مشترک دارد و برای حفظ امنیت خود هر اقدامی لازم باشد، انجام می‌دهد.

در سوریه، عراق و یمن جنگ غالب است. ترکیه، عربستان سعودی و کشورهای عربی خلیج تا دندان مسلح شده‌اند و با حمایت امریکا، اسرائیل، اروپا و ناتو می‌خواهند سنگربندی‌ها و استحکامات منطقه‌ای این سه کشور را در هم شکنند و در آخر آن‌ها را شکست دهند.

در جنگ شهر شمالی عراق، موصل، فقط هدف چگونگی آینده این شهر نیست بلکه منظور کل عراق است این را فرانسوا اولاند در ملاقات با ۱۳ نفر از وزرای دفاع کشورهای عضو ناتو از آن جمله المان، که او اخیراً آن‌ها را به پاریس دعوت کرده بود، قبل از این‌که برای شرکت در نشست روسای ناتو به بروکسل بروند، توضیح داده است.

اولاند می‌گوید که: نباید موصل فقط به‌مثابه یک هدف نظامی مورد توجه قرار گیرد بلکه از راه تسلط دوباره به آن باید آینده عراق پی‌ریزی شود. اگر موفق شویم نه تنها نبرد خونین بلکه جنگ را برده‌ایم. «ژان مارک آبرو»، وزیر امور خارجه یادآوری می‌کند که باید جریان را پیش‌بینی کرده و برای روز بعد نقشه کشید. باید در جنگ به پیروزی رسید تا بعد از آن صلح را بتوان برد. به این خاطر ائتلاف بین‌المللی ضد دولت اسلامی (IS) مسؤلیت نه تنها موصل، بلکه «رقه» در شمال سوریه، که مرکز دولت اسلامی است را دارد.

«آشتون کارتر» وزیر دفاع ایالات متحده امریکا، خبر داد که حمله به «رقه» در حال حاضر برنامه‌ریزی می‌شود. این حمله قبل از این‌که تسلط بر موصل به پایان برسد، آغاز خواهد شد. در حاضر ۲۰۰۰ نفر از نیروهای ویژه امریکا در شمال سوریه، حضور دارند. سربازان امریکائی در آغاز ۲۰۱۶، در قسمت شرقی «الحسکه» و ناحیه جنوبی «کوبانی» دو فرودگاه سوری را به تصرف درآورده‌اند که برای پایگاه‌های هوایی امریکا ساخته شدند. در آموزش نیروهای محلی تحت فرماندهی پنتاگون، همچنین سربازان المانی احتمالاً از نیروهای ویژه (KSK) در شهر «منبج» که نیز در همین منطقه قرار دارد، شرکت دارند.

خدمت نیروهای ویژه (KSK) در پیوند با خدمات مأمورین المانی - به صورت رسمی - برای مبارزه با دولت اسلامی (IS) به هدف حمایت از درگیری نیروهای فرانسوی، از طرف مجلس فدرال المان در ۴ دسامبر ۲۰۱۵ با اکثریت آراء نمایندگان به تصویب رسیده است. قرار است که در دهم نوامبر ۲۰۱۶ مجلس برای یک سال دیگر طولانی کردن خدمت در جنگ را به‌آراء بگذارد.

«جنز استولتنبِrg» دبیر کل ناتو در بروکسل تأیید کرد که حالا هواپیماهای شناسائی آواکس AWACS هم به‌مأموریت از جانب ناتو در سوریه و عراق جاسوسی می‌کنند. این مأموریت در حال حاضر از ۲۰ اکتبر شروع شده است. او می‌گوید که علاوه بر این ناتو می‌خواهد حضور خود را در منطقه دریای مدیترانه و دریای سیاه تقویت کند تا موقعیت «همسایگان دیگر» را ثبات بخشد. همچنین اتحاد نظامی می‌خواهد که نبرد با دولت اسلامی را «تحمیل» کند. او گسترش حمایت از دولت عراق را اعلام می‌کند. بنا بر این ناتو با تمام قوا به خدمت نظامی پیوسته است که امریکا، المان، انگلستان و فرانسه با متحدان محلی‌شان قبلاً شروع کرده‌اند.

فرانسه و انگلیس قبلاً یک بار در پایان جنگ جهانی اول در تقسیم منطقه شرکت داشته‌اند با «توافق محرمانه سایکس-پیکوت در ۱۹۱۶»، «حوزه منافع» ملی خود را در «اسلام بارور» قرار داده‌اند. صد سال بعد ۲۸ کشور به‌خاطر چیزی می‌جنگند که بعد از توافق سایکس-پیکوت و مداخلات زیاد در امور داخلی، از سوریه و عراق باقی‌مانده است. در این میان، اکثر منابع عراقی می‌گویند به نظر می‌رسد که اختلاف میان آمریکا و عراق بر سر مشارکت فرقه‌گرایان «حشد الشعبی» مورد حمایت حکومت اسلامی ایران، به‌متوقف شدن عملیات آزادسازی موصل صورت گرفت. اما حیدر عبادی نخست وزیر عراق، با تکذیب خبر متوقف شدن عملیات و این‌که بسیاری از مناطق حومه موصل آزاد شده‌اند بر استمرار عملیات تأکید کرد.

از سوی دیگر، سلیم الجبوری رئیس پارلمان عراق، روز جمعه گذشته گفت نتایج اختلافات بین‌المللی و منطقه‌ای بر جنگ موصل سایه انداخته است.

الجبوری اشاره بیش‌تری به این اختلاف‌ها نکرد. اما احمد الکبیبی تحلیل‌گر عراق در اردن، در مصاحبه با رادیو فرانسه گفت که نفوذ عوامل و دست‌نشانندگان حکومت اسلامی ایران در مرکز تصمیم‌گیری در بغداد باعث کارشکنی‌ها و پسگردهای دولت عراق طی سال‌های گذشته و انزوای این حکومت در سطح منطقه شده است.

او افزود: «تنها ایران با مشارکت نیروهای موسوم به حشد الشعبی موافق است زیرا فرماندهان این شبه‌نظامیان مانند عامری و غیره اغلب مزدوران ایران هستند و عملکردی فرقه‌گرایانه داشته‌اند لذا آن‌ها خواهان پاک‌سازی مذهبی همه مناطق سنی نشین عراق هستند».

ژنرال جون رایان، سخنگوی ائتلاف بین‌المللی ضد داعش در مصاحبه‌ای اعلام کرد، ائتلاف بین‌المللی عملیات را نظامی به‌ویژه حملات هوایی را به‌مدت دو روز متوقف کرده است. او تأکید کرد، این تصمیم در چارچوب تاکتیک‌های نظامی ائتلاف است.

او تأکید کرد متوقف کردن عملیات به‌ویژه حملات هوایی در همه محورها جنگ عملاً انجام گرفته است. رایان اظهار داشت که انتظار داریم که وقت کافی برای موضع‌گیری نیروها در مناطق آزاد شده را داشته باشیم و نیروهای عراقی بتوانند در برابر تاکتیک‌های گرفته شده از سوی دشمن خود را آماده کنند.

در آن سوی مرز با ترکیه، در شمال سوریه، رزمندگان روزاوا که موفقیت‌های متعددی علیه داعش به‌دست آورده‌اند و تا کنون چندین شهر کردنشین را آزاد کرده‌اند؛ آخرین منطقه منبج در غرب فرات بود که در تابستان توسط این نیروها آزاد شد اما ترکیه می‌خواهد که افراد آن به‌شرق فرات عقب‌نشینی کنند. کشمکش که به‌نظر ندیس ناتالی محقق ارشد در انستیتوی مطالعات ملی ستراتیژیک در واشینگتن می‌گوید به‌این سادگی‌ها برطرف نخواهد شد:

«سالها پیش اولویت ترکیه پ.ک.ک بوده و هنوز هم هست، هم اکنون از داعش صحبت می‌کند اما مسأله این‌جاست که اوضاع سوریه به‌شدت پیچیده است، تفاوت وضعیت ترکیه در سوریه این است که آن حمایتی که در شمال عراق دارد، در سوریه ندارد. گروه‌هایی چون ارتش آزاد سوریه هستند که با اردوخان کار می‌کنند اما برای من این سؤال مطرح است که ترکیه چطور می‌خواهد در چنین وضعیتی در سوریه گیر نکند؟ اپوزیسیون سوریه به‌شدت چند دسته است و معلوم نیست چگونه این گروه‌ها می‌خواهند در کنار یکدیگر به‌عنوان یک نیروی قوی که اردوخان به‌آن نیاز دارند بیایند؟ در شمال عراق این نیرو (حزب دمکراتیک کردستان) وجود دارد اما در سوریه این وضعیت نیست. این گروه‌ها در سوریه با هم می‌جنگند. به‌نظرم کردهای سوریه تا آخر خط برای بخش‌هایی که می‌خواهند، مبارزه خواهند کرد. و این تنها یک لایه دیگر به‌وضعیت پیچیده سوریه اضافه خواهد کرد».

ندیس ناتالی می‌گوید موضوع آینده موصل برای ترکیه بسیار تعیین‌کننده است و نمی‌خواهد این نفوذ را از دست دهد:

«ترکیه نفوذ زیادی در این منطقه دارد و تلاش خواهد کرد این نفوذ پابرجا بماند و مثلاً شبه‌نظامیان مورد حمایت حکومت اسلامی ایران، این نفوذ را به‌خطر نیندازند. این‌ها همه بازتاب این موضوع است که ترکیه نمی‌خواهد نفوذش در موصل که فرماندار پیشینش هم مورد حمایت آنکارا بود، بعد از پایان این عملیات، به‌خطر بیفتد. این بسیار مهم است که چه گروهی کنترل منطقه را در دست خواهد گرفت؟ چه کسی کنترل میدین نفتی در بعشقه را که کمپانی‌های ترک در آنجا نفع دارند، در اختیار خواهد داشت؟ و بعد از داعش چه بر سر موصل خواهد آمد؟»

پیچیدگی روابط آنکارا با همسایگان جنوبی‌اش در حالی شدت گرفته، که عملیات آزاد سازی موصل توسط ارتش عراق و پیشمرگه‌های اقلیم کردستان عراق با حمایت نیروهای هوایی امریکا، همچنان ادامه دارد. در گزارش تازه گزارشگران بدون مرز، که روز چهارشنبه ۲ نوامبر- ۱۲ آبان منتشر شد، نام ۳۵ رئیس دولت و حکومت، سازمان‌های افراط‌گرا و جنایت‌کار و نیز سرویس‌های مخفی به‌عنوان «دشمنان آزادی مطبوعاتم فهرست شده‌اند.

این گزارش به‌مناسبت ۲ نوامبر، روز جهانی پایان دادن به‌مصونیت از مجازات برای مرتکبان جنایت علیه روزنامه‌نگاران، انتشار یافته است.

مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۱۸ دسامبر ۲۰۱۳، با تصویب قطعنامه‌ای، روز ۲ نوامبر را «روز جهانی پایان دادن به‌مصونیت از مجازات برای عاملان جنایت علیه روزنامه‌نگاران» نام نهاد.

در گزارش امسال گزارشگران بدون مرز، برای نخستین‌بار نام رجب طیب ادوغان رئیس جمهور ترکیه، پادشاه عربستان سعودی و گروه «دولت اسلامی»(داعش) نیز وارد فهرست دشمنان آزادی مطبوعات شده‌اند.

اردوخان اکثریت رسانه‌های این کشور را کنترل می‌کند. به‌گفته گزارشگران بدون مرز، در این کشور هم‌اکنون ۱۳۰ روزنامه‌نگار در زندان به‌سر می‌برند و از فعالیت ۱۴۰ رسانه جلوگیری شده است.

در فهرست تازه دشمنان آزادی مطبوعات در کنار رجب طیب اردوخان، عبدالفتاح سیسی(رئیس‌جمهور مصر)، پرایوت چان‌اوجا(رئیس دولت نظامی تایلند)، پیر انکورونزیزا(رئیس‌جمهور بروندي) نیز جای گرفته‌اند.

همچنین برای نخستین بار ملک سلمان(پادشاه عربستان سعودی)، نیکولاس مادورو(رئیس جمهور ونزوئلا)، شبه‌نظامیان حوثی یمن و گروه تروریستی «دولت اسلامی»(داعش) نیز در فهرست گزارشگران بدون مرز، به‌عنوان دشمنان آزادی مطبوعات معرفی شده‌اند.

در این فهرست علاوه بر نام‌های جدید، اسامی دیگری وجود دارند که سال‌هاست عنوان «دشمنان آزادی مطبوعات» را به‌نام خود ثبت کرده‌اند؛ از جمله ایسایاس آفورکی رئیس جمهوری اریتره، عمر البشیر رئیس جمهور سودان، شی جین پینگ رهبر چین و کیم جونگ اون دیکتاتور کره شمالی.

شماری از دشمنان آزادی و مطبوعات هم که در فهرست سال ۲۰۱۳، به‌روز شده بود همچنان حضور دارند، از این میان سیدعلی خامنه‌ای، رهبر حکومت اسلامی ایران، طالبان و یا ولادمیر پوتین، بشار اسد رئیس جمهوری سوریه و... اما به‌دلایل مختلف برخی دیگر از فهرست خارج شده‌اند.

در این فهرست نام افراد و سازمان‌هایی قرار گرفته‌اند که از نظر گزارشگران بدون مرز از طریق سانسور، بازداشت‌های خودسرانه، شکنجه و قتل به‌طور ویژه در سرکوب رسانه‌ها نقش دارند.

میشائیل ردیسکه، مدیر بخش المان گزارشگران بدون مرز می‌گوید وجود شمار زیاد اسامی در فهرست دشمنان آزادی مطبوعات نشان می‌دهد که خودکامگان و افراطیون هنوز مطمئن هستند که می‌توانند بدون ترس از مجازات، مطبوعات را همچنان سرکوب کنند.

به‌گفته‌ی ردیسکه برخی از قدرتمندان سال‌هاست بدون آن‌که مجازات شوند، روزنامه‌نگاران منتقد را تحت تعقیب قرار داده، آن‌ها را شکنجه می‌کنند یا به‌قتل می‌رسانند. به‌همین دلیل، او از سازمان ملل متحد خواسته است که نماینده ویژه‌ی را برای حفاظت از روزنامه‌نگاران تعیین کند.

دولت ترکیه، به‌تازگی خبر از اخراج ۱۰ هزار نفر دیگر از کارکنان بخش‌های عمومی این کشور را در ارتباط با کودتای نافرجام اخیر، داده است.

بر اساس اطلاعاتی که دولت ترکیه، یک‌شنبه ۹ آبان ۱۳۹۵ صادر کرده، گفته شده در دو روز گذشته دولت ترکیه در ادامه اجرای طرح «پاکسازی دولت» باز هم ۱۰ هزار تن از کارمندان بخش خدماتی کارمند دولتی، اغلب از وزارت‌خانه‌های دادگستری، بهداشت و آموزش، اخراج شده‌اند.

چند هزار تن از این افرادی که به‌تازگی اخراج شدند اساتید دانشگاه‌ها، معلمان، پرستاران و پزشکان هستند. همچنین ۱۵ رسانه شامل مجلات، رسانه‌های تصویری، رادیو و نشریات که اغلب کردی و متعلق به استان‌های جنوب شرقی ترکیه هستند نیز بسته شدند.

دولت ترکیه، همچنین ۱۵ رسانه را که برخی از آن‌ها به‌کردهای این کشور نزدیکند، بسته است. همچنین انتخاباتی بودن روسای دانشگاه‌ها نیز منتفی شده و از این پس، این رئیس‌جمهور ترکیه خواهد بود که رئیس دانشگاه‌ها را منصوب می‌کند.

از سه ماه پیش که در ترکیه وضعیت اضطراری اعلام شده، بیش از ۳۵ هزار نفر در بخش‌های مختلف قضائی، نظامی، امنیتی، دولتی و پولیس این کشور دستگیر شده‌اند. ده‌ها هزار نفر دیگر هم از کار اخراج شده‌اند. رجب طیب اردوخان، یک روز پیش نیز گفته بود که با ارائه لایحه‌ای از پارلمان ترکیه خواهد خواست تا مجازات اعدام را دوباره به‌قوانین قضائی بازگرداند.

پارلمان ترکیه در سال ۲۰۰۴ و با هدف زمینه‌سازی برای پیوستن به‌اتحادیه اروپا، مجازات اعدام از قوانین قضائی این کشور را حذف کرد. اما در پی کودتای نافرجام اخیر در ترکیه، رئیس‌جمهور این کشور، چند بار بر لزوم بازگشت این مجازات به‌قوانین ترکیه سخن گفته است.

به‌این ترتیب، ترکیه در این روزها درگیر سه جبهه است. جبهه نخست جنگ و تروریسم دولت ترکیه علیه آزادی بیان، رسانه‌ها و مخالفان سیاسی و مردم کرد و پ.ک.ک و حزب اتحاد دموکراتیک خلق‌ها در داخل ترکیه است.

دومین و سومین جبهه مربوط به‌جنگ داخلی سوریه و عراق است. در کنار وضعیتی که در شمال سوریه دارد، نیروی نظامی این کشور وارد شمال عراق هم شده است و در اردوگاه بعشیره در نزدیکی شهر موصل ارتش ترکیه به‌آموزش نظامی گروه بزرگی از کردها و گروه‌های سنی مشغول است. اقدامات آنکارا مورد انتقاد شدید دولت مرکزی در بغداد است که خواستار خروج ترکیه از خاک این کشور شده است. اقدامات آنکارا مورد انتقاد ایران و آمریکا هم قرار گرفته است. ترکیه اما می‌گوید با هماهنگی منطقه خودمختار کردستان عراق، وارد این منطقه شده است و آن‌طور که وزیر خارجه آن کشور هشدار داد، اگر آنکارا حس کند تحولات عراق تهدیدی برای ترکیه به‌شمار می‌آید آماده است تا عملیاتی زمینی را در خاک عراق به‌اجرا درآورد. یکی از موضوعاتی که ترکیه در عراق تهدید به‌شمار می‌آورد، گریلاهای پ.ک.ک هستند که در مقابل تروریسم دولتی ترکیه ایستاده‌اند و در پایگاه‌هایی در شمال عراق، به‌ویژه در منطقه سنجار، مستقرند.

بی‌تردید هر فرد و جریان آزادی‌خواه و برابری‌طلب و سوسیالیست و کمونیست، همه این جنگ و جنایات و وحشی‌گری دولت‌های سرمایه‌داری از آمریکا و روسیه گرفته تا اتحادیه اروپا و چین، از حکومت عربستان سعودی و حکومت

اسلامی ایران گرفته تا همه دار و دسته‌های تروریستی اسلامی و غیراسلامی و دولتی و غیردولتی، به‌ویژه دولت ترکیه را محکوم می‌کند و خواهان پایان دادن به‌جنگ و کشتار و آزادی همه زندانیان سیاسی و اجتماعی در ترکیه و منطقه می‌شود!
ادامه دارد.

* مصاحبهٔ تریبون تلویزیون نوروز با بهرام رحمانی و محمدمین چیره، دربارهٔ ترکیه و تحولات منطقه

<https://youtu.be/FgCHU0VI3h2>